

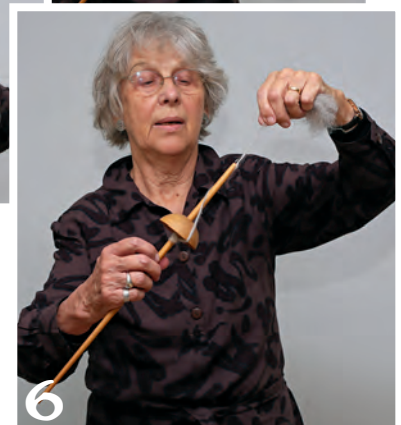
At spinna á handsnældu

Ullin er væl karðað, samfingin ull.

1. Halt ullini í vinstri hond og snælduni í høgru hond.
2. Drag ein enda úr ullini, fest hann í nokkan og snara snælduna eitt sindur frá tær.
3. Drag eitt sindur meira av ull fram og snara ímóti sólini, til tráðurin er umleið 25 cm langur.

Klíp við vinstra tumli og fremstafingri um ullina tá ið tú steðgar, so at snúðurin ikki fer upp í villan.

4. Loys tráðin av nokkanum.
5. Vint hann um snælduskafitið beint undir renlinum.
6. Legg tráðin aftur um nokkan.

HANDSNÆLDA

Fyrsta spunaamboð í Føroyum var handsnældan. Hetta er prógvað við útgrevstrum, sum eru tíðarfestir heilt aftur í víkingatíð. Nógvir av hesum lutum eru at síggja á Tjóðsavninum.

Øll ullin í Føroyum var spunnin á handsnældu heilt fram ímóti 1700-árunum.

Forma ullina, sum júst skal spinnast, so hon líkist eini viftu. Tá er lættari at geva út. Tá ið tú steðgar á, klípir tú um viftuna, so at snúðurin ikki fer upp í ullina.

Nú er klárt at spinna

1. Gev út við vinstri hond. Ullin liggur millum tummil og fremstafingur. Hinir fingrarnir styðja ullina.

Samstundis snarar tú snúður í tráðin – móti sólini – og hjálpir til við tumli og fremstafingri á báðum hondum meðan tú gevur út.

Tá tú loysir tráðin av nokkanum, er neyðugt at bakka eitt sindur við snælduni.

Hetta samskifti millum fingrar og snældu krevur nógva venjing, og snældan dettur ofta á gólvið. Henda mannagongd heldur fram, til handalagið er betri, og tráðurin ikki slitnar so ofta.

2. Tá tú ert kønari, rullar tú snælduna oman eftir lærinum umleið til knæið, í staðin fyri at snara við fingrunum. Men nú er neyðugt at standa og spinna.
3. Lyft armin upp í akslahædd, og lat snælduna mala í leysari luft, til hon støðgar sjálv. Tað plagar at vísa passaligan snúður.

Ger skjótt av og tak í snælduna, so hon ikki fer at mala snúðurin úr, tí tá slitnar, og so má skoytast aftur.

Her var nógv at halda skil á í senn, nakað sum at læra at súkkla á fyrsta sinni – detta og roynd aftur.

